Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

9. juli 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EF-toldkodeksen – artikel 32, stk. 1, litra c) – forordning (EØF) nr. 2454/93 – artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 – toldværdiansættelse – justering – royalties vedrørende varer, der skal værdiansættes – royalties, der udgør en »betingelse for salg« af de varer, der skal værdiansættes – royalties, der betales af køberen til dennes moderselskab for levering af den nødvendige knowhow til fremstilling af slutprodukter – varer erhvervet hos tredjemand, som udgør bestanddele, der skal indgå i licensprodukter«

I sag C-76/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien) ved afgørelse af 25. oktober 2018, indgået til Domstolen den 31. januar 2019, i sagen

Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi«, tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia,

mod

»Curtis Balkan« EOOD,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, P.G. Xuereb, og dommerne T. von Danwitz og A. Kumin (refererende dommer),

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitssekretær: Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi«, tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia, ved M. Metodiev, som befuldmægtiget,

– den bulgarske regering ved E. Petranova og L. Zaharieva, som befuldmægtigede,

* Processprog: bulgarsk.

– den spanske regering ved S. Jiménez García og M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved M. Kocjan, Y. Marinova og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi« (områdedirektorat Syd-øst under det nationale toldagentur, Bulgarien), tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia (direktøren for toldmyndigheden i lufthavnen i Sofia, Bulgarien), og »Curtis Balkan« EOOD vedrørende medregning af royalties, som sidstnævnte har betalt til sit moderselskab i forbindelse med toldværdiansættelsen af varer, der indføres fra tredjepartsleverandører.

Retsforskrifter

Toldkodeksen

3 Artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1) (herefter »toldkodeksen«) fastsætter:

»Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, […]

[…]«

4 Toldkodeksens artikel 32 bestemmer:

»1. Ved fastsættelse af toldværdi i henhold til artikel 29 lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

[…]

c) royalties og licensafgifter vedrørende varer, der skal værdiansættes, som køberen er forpligtet til at betale direkte eller indirekte som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, for så vidt sådanne royalties og licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales

[…]

2. Ethvert element, som i henhold til denne artikel lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, baseres udelukkende på objektive og målelige oplysninger.

3. Ved fastsættelse af toldværdien må der intet lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, hvis det ikke er hjemlet i denne artikel.

[…]«

Forordning nr. 2454/93

5 I overensstemmelse med artikel 143, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2454/93 anses personer for at være indbyrdes afhængige, hvis den ene af dem direkte eller indirekte kontrollerer den anden.

6 Forordningens artikel 157 foreskriver:

»1. Ved anvendelse af kodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), forstås ved royalties og licensafgifter især betaling for brugen af rettigheder vedrørende:

– fremstillingen af de indførte varer (navnlig patenter, tegninger, mønstre og »knowhow«),

eller

– salget til udførsel af de indførte varer (navnlig fabriks- og varemærker, registrerede mønstre),

eller

– anvendelsen eller videresalget af de indførte varer (navnlig ophavsret, fremstillingsmetoder, som er uadskilleligt knyttet til de indførte varer).

2. Uafhængig af de i kodeksens artikel 32, stk. 5, omhandlede tilfælde skal der, når indførte varers toldværdi ansættes i henhold til bestemmelserne i kodeksens artikel 29, kun lægges royalties og licensafgifter til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, såfremt denne betaling:

– vedrører de varer, som skal værdiansættes,

og

– udgør en betingelse for salget af disse varer.«

7 Nævnte forordnings artikel 158 har følgende ordlyd:

»1. Når de indførte varer udelukkende udgør en bestanddel eller komponent, som indgår i varer, der fremstilles inden for Fællesskabet, skal en justering af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, kun foretages, såfremt den pågældende royalty eller licensafgift direkte vedrører disse varer.

[…]

3. Såfremt royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele eller komponenter, som tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen, skal der kun foretages en passende fordeling på grundlag af objektive og målelige oplysninger i henhold til den forklarende bemærkning i bilag 23 til kodeksens artikel 32, stk. 2.«

8 Artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fastsætter:

»Når køberen betaler royalty eller licensafgift til tredjemand, betragtes de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser ikke for at være opfyldt, medmindre sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen erlægger sådan betaling.«

9 Forordningens artikel 161 foreskriver:

»Når fremgangsmåden ved beregning af royalty- eller licensafgiftsbeløbet refererer til prisen på de indførte varer, formodes betalingen af denne royalty eller licensafgift at vedrøre de varer, der skal værdiansættes, medmindre det modsatte er bevist.

Når royalty- eller licensafgiftsbeløbet beregnes uafhængigt af prisen på de indførte varer, kan betalingen af denne royalty eller licensafgift dog vedrøre de varer, der skal værdiansættes.«

10 Den forklarende bemærkning om toldværdi, som er anført i bilag 23 til forordning nr. 2454/93, bestemmer vedrørende toldkodeksens artikel 32, stk. 2, følgende:

»Når der ikke findes objektive og målelige oplysninger om de tillæg, der skal foretages i henhold til bestemmelserne i artikel 32, kan transaktionsværdien ikke fastsættes i henhold til bestemmelserne i artikel 29. Dette kan f.eks. forekomme i følgende situation: [D]er betales royalties på grundlag af prisen ved salg i indførselslandet af en liter af en bestemt vare, som er indført på kilogrambasis og omformet til en opløsning efter indførslen. Hvis disse royalties delvis er baseret på de indførte varer og delvis på andre faktorer, som ikke har nogen forbindelse med disse (f.eks. når de indførte varer blandes med ingredienser af indenlandsk oprindelse og ikke mere kan identificeres, eller når disse royalties ikke kan adskilles fra specielle finansielle ordninger mellem køberen og sælgeren), vil det ikke være hensigtsmæssigt at [forsøge] at foretage et tillæg for disse royalties. Hvis derimod beløbet for disse royalties kun bygger på de indførte varer og er let måleligt, kan der foretages et tillæg til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.«

11 Den nævnte forklarende bemærkning fastsætter vedrørende artikel 143, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2454/93 følgende:

»En person anses for at kontrollere en anden, når vedkommende, retligt eller faktisk, er i stand til over for sidstnævnte at pålægge forpligtelser eller udstede retningslinjer.«

Toldkodeksudvalgets kommentarer

12 Kommentar nr. 3 (Toldværdigruppen) vedrørende royalties og licensafgifters betydning for toldværdien, som affattet af det i toldkodeksens artikel 247a omhandlede toldkodeksudvalg (herefter »toldkodeksudvalget«), fastsætter:

»[…]

8. Behovet for at undersøge royalties og licensafgifters betydning for toldværdien er indlysende, når det er selve de indførte varer, der er licensaftalens genstand (dvs. at det drejer sig om de produkter, licensen omfatter). Behovet eksisterer også, når de indførte varer udgør bestanddele eller komponenter af det produkt, licensen omfatter, eller hvor de indførte varer (f.eks. specialiserede produktionsmaskiner eller industrianlæg) selv fremstiller de produkter, licensen omfatter.

9. »Knowhow«, som overføres i henhold til en licensaftale, vil ofte omfatte levering af mønstre, opskrifter, formler og basisinstruktioner vedrørende anvendelsen af det produkt, som licensen omfatter. Såfremt der ydes sådan knowhow vedrørende de indførte varer, skal eventuelle betalinger af

royalty eller licensafgift herfor tages i betragtning med henblik på indregning i toldværdien. Nogle licensaftaler (f.eks. inden for »franchising«) omfatter imidlertid tjenesteydelser, såsom uddannelse af licenshavers personale med henblik på fremstilling af produktet, som licensen omfatter, eller i anvendelse af maskiner/anlæg. Det kan også dreje sig om teknisk bistand inden for ledelse, administration, markedsføring, regnskabsvæsen osv. I så fald kan betaling af royalties og licensafgifter for sådanne ydelser ikke indregnes i toldværdien.

[…]

Royalties og licensafgifter, der vedrører de varer, som skal værdiansættes

11. Ved afgørelsen af, om en royalty vedrører de varer, som skal værdiansættes, er det ikke udslagsgivende, hvordan royaltyen beregnes, men hvorfor den betales, dvs. hvad licenshaveren faktisk får som modydelse for betalingen […]. Hvor en indført bestanddel eller komponent indgår i det produkt, licensen omfatter, eller hvor der er indført produktionsmaskiner eller -anlæg, kan betalingen af en royalty, baseret på indtjeningen ved salget af produktet, som licensen omfatter, helt eller delvis eller slet ikke vedrøre den indførte vare.*Royalties og licensafgifter, der betales som en betingelse for salget af de varer, som skal værdiansættes*

12. Det spørgsmål, som skal besvares i denne sammenhæng, er, om sælgeren ville være villig til at sælge varen uden betaling af royalty eller licensafgift. Betingelsen kan være udtrykkelig eller underforstået. I de fleste tilfælde vil det være nærmere bestemt i licensaftalen, om salget af de indførte varer er betinget af betaling af royalty eller licensafgift. Det er imidlertid ikke afgørende, at dette er således aftalt.

13. Når varerne købes hos en leverandør, og der betales royalty eller licensafgift til tredjemand, kan betalingen alligevel under visse betingelser anses for at være en betingelse for salg af varerne (jf. artikel 160 i [forordning nr. 2454/93]). […]«

13 Kommentar nr. 11 (Toldværdigruppen) om anvendelsen af toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), vedrørende royalties eller licensafgifter, som betales til tredjemand i henhold til artikel 160 i forordning nr. 2454/93, som affattet af toldkodeksudvalget, har følgende ordlyd:

»[…]

Selv om den faktiske kontrakt mellem køber og sælger ikke udtrykkeligt forpligter køber til at betale royalties, kan betaling heraf være en stiltiende salgsbetingelse, såfremt køber ikke ville kunne købe varerne af sælger, og sælger ikke ville være rede til at sælge varen til køber uden betaling af royalties til licensindehaveren.

[…]

For så vidt angår artikel 160 i [forordning nr. 2454/93] må dette forstås således, at når der betales royalties til en part, der udøver direkte eller indirekte kontrol over fabrikanten (hvoraf kan sluttes, at der er et afhængighedsforhold som omhandlet i artikel [forordningens] 143), kan sådanne betalinger betragtes som en salgsbetingelse. Ifølge bilag 23 i [nævnte forordning] »anses en person for at kontrollere en anden, når vedkommende retligt eller faktisk er i stand til over for sidstnævnte at pålægge sidstnævnte forpligtelser eller udstede retningslinjer«.

For at afgøre, om der er tale om kontrol, bør det undersøges, om følgende forhold gør sig gældende:

– [L]licensindehaveren udvælger fabrikanten og angiver denne over for køberen.

– [D]er foreligger en direkte fabrikationskontrakt mellem licensindehaveren og sælgeren.

– [L]icensindehaveren udøver reelt direkte eller indirekte kontrol over fabrikationen (for så vidt angår produktionssteder og/eller produktionsmetoder).

– [L]icensindehaveren har reelt direkte eller indirekte kontrol over logistikken og varernes forsendelse til køberen.

– [L]icensindehaveren angiver/begrænser, hvem fabrikanten kan sælge varer til.

– [L]icensindehaveren stiller betingelser vedrørende den pris, som fabrikanten/sælgeren må sælge varen til, eller den pris, som importøren/køberen skal anvende ved videresalg.

– [L]icensindehaveren har ret til at gennemgå fabrikantens eller køberens regnskaber.

– [L]icensindehaveren udpeger de produktionsmetoder, der skal anvendes/leverer mønstre osv.

– [L]icensindehaveren udpeger/angiver restriktioner for herkomsten af materialer/komponenter.

– [L]icensindehaveren sætter grænser for de mængder, fabrikanten må fremstille.

– [L]icensindehaveren tillader ikke køberen at købe direkte fra fabrikanten, men gennem indehaveren af ophavsretten (licensindehaveren), som også kan være importørens indkøbsagent.

– [F]abrikanten må ikke fremstille konkurrerende produkter (ikke omfattet af licens) uden licensindehaverens tilladelse.

– [D]e fremstillede varer er specifikke for licensindehaveren (dvs. i deres udformning/design og med hensyn til varemærket).

– [V]arernes karakteristika og den anvendte teknologi er bestemt af licensindehaveren.

En kombination af sådanne forhold, som går videre end en kvalitetskontrol foretaget af licensindehaveren, viser, at der foreligger et afhængighedsforhold efter artikel 143, stk. 1, litra e), i [forordning nr. 2454/93], og betaling af royalties vil derfor være en salgsbetingelse efter [forordningens] artikel 160.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 Curtis Balkan, der er et selskab med hjemsted i Bulgarien, ejes fuldt ud af Curtis Instruments Inc., et selskab med hjemsted i De Forenede Stater (herefter »Curtis USA«). Retsforholdet mellem disse selskaber reguleres bl.a. af to aftaler, den første, der blev indgået den 1. februar 1996, vedrørende retten til at anvende et patent, den anden, der blev indgået den 26. november 2002, vedrørende levering af administrationsydelser.

15 I henhold til aftalen om anvendelse af patentet sælger Curtis USA kit til fremstilling af indikatorer for brændstofbeholdning og kit til fremstillingen af højfrekvenshastighedsregulatorer, der bygger på selskabets egen patenterede teknologi, til standardpriser til Curtis Balkan. Curtis Balkan har ret til ved anvendelse af disse bestanddele at fremstille og sælge hastighedsregulatorer til motorer og elementer til elektriske køretøjer, for hvilke selskabet betaler et vederlag for retten til at bruge patentet. Denne betaling sker hvert kalenderkvartal på grundlag af det indberettede kvartalsvise salg af produkter. I henhold til et tillæg til aftalen, der blev underskrevet den 1. september 2010, modtager Curtis USA 10% af nettosalgsprisen for de af aftalen omfattede produkter, som Curtis Balkan sælger.

16 I henhold til aftalen om levering af tjenesteydelser forpligter Curtis USA sig bl.a. til for Curtis Balkan at sikre den operationelle virksomhed, dvs. forvaltning, herunder markedsføring, reklame, udarbejdelse af budgetter, finansielle rapporter, informationssystemer og menneskelige ressourcer mod et aftalt månedligt vederlag.

17 Under en kontrol af de toldangivelser, som Curtis Balkan havde indgivet vedrørende indførsel af varer fra tredjelande i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. maj 2015, konstaterede de bulgarske toldmyndigheder, at de indførte varer, »dele og elementer«, blev anvendt af Curtis Balkan til fremstilling af produkter, for hvilke dette selskab betaler royalties til Curtis USA i henhold til aftalen af 1. februar 1996. Det blev ligeledes konstateret, at den angivne toldværdi af de indførte varer ikke omfattede disse royalties.

18 I denne forbindelse afgav både Curtis USA og Curtis Balkan forklaringer, hvoraf det navnlig fremgår, at Curtis USA kontrollerer hele produktionskæden fra forhandlingen og den centraliserede erhvervelse af de bestanddele, der er nødvendige for fremstillingen, indtil salget af slutprodukterne. De bestanddele, der indgår i produkterne, fremstilles i henhold til en af Curtis USA fastsat liste over specifikationer og er specielt konstrueret til disse produkter. Udvælgelsen af en anden leverandør skal desuden godkendes af Curtis USA. For enhver ordre til en værdi, der ikke overstiger 100 000 USD (ca. 85 000 EUR), er det imidlertid ikke nødvendigt at underrette Curtis USA eller få dette selskabs godkendelse.

19 Ved afgørelse af 28. april 2016 foretog direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavn en revision af den angivne toldværdi for alle de undersøgte toldangivelser, idet direktøren medregnede de royalties, som denne vurderede skulle betales i henhold til toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), og artikel 157 i forordning nr. 2454/93, sammenholdt med denne forordnings artikel 158, stk. 1 og 3, og artikel 160.

20 Curtis Balkan anfægtede denne afgørelse ved en administrativ klage. Til støtte for klagen fremlagde selskabet skrivelser fra leverandører med henblik på at godtgøre, at priserne på de varer, som Curtis Balkan bestilte hos leverandørerne, ikke afhang af de royalties, som selskabet betalte til Curtis USA, og at Curtis USA ikke var i stand til at kontrollere eller begrænse de nævnte leverandørers aktiviteter.

21 Ved afgørelse af 21. juni 2016 afslog den kompetente toldmyndighed Curtis Balkans administrative klage.

22 Curtis Balkan indbragte afgørelsen af 28. april 2016, hvorved afgørelsen af 21. juni 2016 var blevet stadfæstet, for Administrativen sad – Sofia grad (forvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien). I forbindelse med denne sag blev der efter anmodning fra dette selskab anordnet en sagkyndig erklæring, hvoraf det fremgår, at værdien af de i hovedsagen omhandlede toldangivelser ikke oversteg den tærskel på 100 000 USD, inden for hvilken det nævnte selskab er operationelt uafhængigt i forbindelse med bestillingen af varer.

23 Ved dom af 8. februar 2018 annullerede Sofia grad (forvaltningsdomstolen i Sofia) afgørelsen af 28. april 2016, således som stadfæstet ved afgørelsen af 21. juni 2016, med den begrundelse, at de i artikel 157, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelser for at forhøje de indførte varers kontraktværdi med værdien af de betalte royalties ikke var opfyldt.

24 Hvad angår den første betingelse i denne bestemmelse, hvorefter betalingen af royalties skal vedrøre de varer, der skal værdiansættes, fandt denne ret, at de i hovedsagen omhandlede varer ikke var omfattet af aftalen om retten til at anvende et patent. Der var navnlig ikke ført bevis for, at specifikke fremstillingsprocesser eller knowhow, hvortil Curtis USA var indehaver af retten, var blevet uadskilleligt indarbejdet i disse varer.

25 Hvad angår den anden betingelse, hvorefter betalingen af royalties skal udgøre en betingelse for salget af de indførte varer, var det ifølge den nævnte ret heller ikke blevet bevist, at leverandørerne havde krævet, at Curtis Balkan skulle betale royalties til Curtis USA. Det blev nærmere bestemt ikke godtgjort, at der er nogen forbindelse mellem Curtis USA og leverandørerne, der gør det muligt at antage, at Curtis USA udøver en indirekte kontrol over leverandørerne. Desuden benægter disse leverandører kategorisk, at der findes en sådan forbindelse.

26 Direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavn har iværksat appel til prøvelse af dommen fra Administrativen sad – Sofia grad (forvaltningsdomstolen i Sofia) ved Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien).

27 Direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavn har gjort gældende, at der er en forbindelse mellem den omhandlede royalty og de varer, der skal værdiansættes, for så vidt som disse udgør bestanddele, der anvendes til fremstilling af licensprodukter, og for så vidt som disse bestanddele er genstand for en certificering i forbindelse med kvalitetskravene til slutprodukterne. Endvidere udgør den omhandlede royalty en betingelse for salget af de indførte varer, eftersom der ved valget af leverandører tages hensyn til de tekniske krav, som de indførte varer skal opfylde, idet disse krav stammer fra ingeniørafdelingerne i Curtis USA's udviklingsafdeling.

28 For så vidt angår den omstændighed, at de varer, der skulle værdiansættes, var blevet erhvervet hos leverandører, der er adskilte fra det selskab, som den omhandlede royalty blev betalt til, er direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavn af den opfattelse, at artikel 160 i forordning nr. 2454/93, der omhandler et sådant tilfælde, finder anvendelse, eftersom Curtis USA udøver en indirekte kontrol over fabrikanterne. Licensgiveren vælger nemlig fabrikanterne og pålægger dem specifikationer, således at selskabet udøver en reel direkte eller indirekte kontrol over fabrikationsprocessen.

29 For så vidt som de indførte varer kun er komponenter, der indgår i sammensætningen af slutprodukterne, og for så vidt som den omhandlede royalty til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, som tilsættes varerne efter indførslen af sidstnævnte, samt arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen, har direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavn derudover anført, at der er foretaget en pro rata-fordeling af den omhandlede royalty i overensstemmelse med artikel 158, stk. 1 og 3, i forordning nr. 2454/93.

30 Curtis Balkan har bestridt direktøren for toldmyndigheden i Sofia lufthavns standpunkt.

31 Den forelæggende ret har anført, at den i sager, der svarer til hovedsagen, og som involverer de samme parter, har fastslået, at toldvæsenet havde foretaget justeringen korrekt og gjort dette på grundlag af artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93. Den forelæggende ret er nærmere bestemt af den opfattelse, at betingelserne i artikel 157, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 i den situation, der er omhandlet i forordningens artikel 158, stk. 3, ikke skal efterprøves, og at nævnte forordnings artikel 160 ligeledes ikke er relevant.

32 Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), der er i tvivl om den korrekte fortolkning af forordning nr. 2454/93, har ikke desto mindre besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»1) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den i sig selv danner grundlag for, at toldværdien justeres således, at royalties og licensafgifter lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, uanset bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93?

2) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer to forskellige situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter, som i det foreliggende tilfælde, til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, og for det andet den situation, at royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?

3) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer tre situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen; for det andet den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen; for det tredje den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?

4) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien altid er lovlig, såfremt det er godtgjort, at de betalte royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen af de varer, som skal værdiansættes, hvilket i det konkrete tilfælde er de varer, som er stillet til rådighed for det bulgarske selskab af det amerikanske selskab (og som har tilknytning til fremstillingen og håndteringen), uafhængigt af, om betingelserne for en justering i henhold til artikel 157 i forordning nr. 2454/93 er opfyldt?

5) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den udgør et særtilfælde af toldværdijusteringen i henhold til bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 og under de deri nævnte betingelser, idet særkendet udelukkende består i, at royalties og licensafgifter kun til dels vedrører de varer, der skal værdiansættes, således at disse royalties og licensafgifter skal fordeles på passende måde?

6) Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at den også finder anvendelse, såfremt køberen betaler et vederlag eller royalties og licensafgifter til tredjemand?

7) Skal retten, såfremt begge forudgående spørgsmål besvares bekræftende, ved den passende fordeling af royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 undersøge, om begge de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig om betaling af royalties og licensafgifter, også til dels, vedrører de indførte varer og udgør en betingelse for salget af disse varer, og skal der i bekræftende fald ved denne undersøgelse tages hensyn til bestemmelsen i artikel 160, hvorefter de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser betragtes som opfyldt, såfremt sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen erlægger sådan betaling?

8) Finder artikel 160 i forordning nr. 2454/93 kun anvendelse på den grundlæggende bestemmelse i artikel 157 i forordning nr. 2454/93, såfremt royalties og licensafgifter skal betales til tredjemand og udelukkende vedrører den vare, der skal værdiansættes, eller finder den også anvendelse i de tilfælde, hvor royalties og licensafgifter kun til dels vedrører den indførte vare?

9) Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at begrebet »indbyrdes afhængighed« mellem licensgiveren og sælgeren omfatter de tilfælde, hvor licensgiveren er afhængig af køberen, fordi licensgiveren fører et direkte tilsyn med køberen, som er mere omfattende end en kvalitetskontrol, eller skal den fortolkes således, at den nævnte indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og køberen ikke er tilstrækkelig til, at det kan antages, at der gælder en (indirekte) indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og sælgeren, særligt når sidstnævnte bestrider, at priserne for køberens ordrer på de indførte varer afhænger af betalingen af royalties og licensafgifter, og ligeledes bestrider, at licensgiveren er i stand til forretningsmæssigt at kontrollere eller begrænse dennes aktiviteter?

10) Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien kun er lovlig, såfremt begge de i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig at de royalties og licensafgifter, der betales til tredjemand, vedrører de varer, som skal værdiansættes, og udgør en betingelse for salget af disse varer, og såfremt en yderligere betingelse om, at sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen betaler royalties og licensafgifter, er opfyldt?

11) Skal den i artikel 157, stk. 2, første led, i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelse om, at royalties og licensafgifter vedrører de varer, som skal værdiansættes, betragtes som opfyldt, når det som i det foreliggende tilfælde gælder, at royalties og licensafgifter indirekte vedrører de indførte varer, såfremt de varer, som skal værdiansættes, er bestanddele i det licenserede slutprodukt?«

Om de præjudicielle spørgsmål

33 Med de elleve spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 i forordning nr. 2454/93 skal fortolkes således, at en forholdsmæssig del af de royalties, som et selskab betaler til sit moderselskab til gengæld for levering af knowhow med henblik på fremstilling af slutprodukter, skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for indførte varer under omstændigheder, hvor disse varer – blandt andre komponenter – er bestemt til at indgå i de nævnte slutprodukters sammensætning og erhverves af førstnævnte selskab hos sælgere, der er særskilte i forhold til moderselskabet.

34 Det bemærkes indledningsvis, at den EU-retlige ordning vedrørende toldværdiansættelse ifølge Domstolens faste praksis har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier. Toldværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi (dom af 20.6.2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).

35 Toldværdien af indførte varer udgøres i henhold til toldkodeksens artikel 29 i princippet af transaktionsværdien, dvs. af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Den Europæiske Unions toldområde, med forbehold for de justeringer, der skal foretages i henhold til denne kodeks' artikel 32 (jf. i denne retning dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

36 Blandt de elementer, der skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer med henblik på fastsættelse af toldværdien, nævner artikel 32, stk. 1, litra c), royalties og licensafgifter vedrørende varer, der skal værdiansættes, som køberen er forpligtet til at betale direkte eller indirekte som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, for så vidt som sådanne royalties og licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

37 I henhold til artikel 157, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 henviser begrebet »royalties og licensafgifter« med henblik på toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), i øvrigt bl.a. til betaling for brugen af rettigheder vedrørende fremstillingen af de indførte varer, til salg med henblik på udførsel af disse varer eller til anvendelsen eller videresalget heraf.

38 Artikel 157, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 præciserer for sit vedkommende, at der, når indførte varers toldværdi ansættes i henhold til bestemmelserne i toldkodeksens artikel 29, kun lægges royalties eller licensafgifter til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, såfremt denne betaling for det første vedrører de varer, som skal værdiansættes, og for det andet udgør en betingelse for salget af disse varer.

39 Som følge deraf finder den justering, der foreskrives i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), anvendelse, når tre kumulative betingelser er opfyldt, nemlig, for det første, at royalties eller licensafgifterne ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, for det andet, at de vedrører de varer, som skal værdiansættes, og, for det tredje, at køberen er forpligtet til at betale disse royalties eller licensafgifter som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes (dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 35).

40 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at Curtis Balkan betalte de i hovedsagen omhandlede royalties til sit moderselskab, Curtis USA, til gengæld for sidstnævntes levering af knowhow med henblik på fremstilling af de produkter, hvori de indførte varer indgik. Disse royalties skal således anses for betaling for brugen af rettigheder vedrørende anvendelse af de indførte varer som omhandlet i artikel 157, stk. 1, tredje led, i forordning nr. 2454/93 og følgelig som henhørende under begrebet »royalties og licensafgifter« som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c).

41 Eftersom det i øvrigt er ubestridt, at Curtis Balkan ikke har inkluderet de nævnte royalties i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de i hovedsagen omhandlede indførte varer, er den første betingelse for at foretage en justering af toldværdien, som nævnt i denne doms præmis 39, opfyldt.

42 Hvad angår den anden betingelse, nemlig at den omhandlede royalty skal vedrøre de varer, der skal værdiansættes som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), bemærkes, at det følger af artikel 158, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, at når den indførte vare udelukkende udgør en komponent, som indgår i varer, der fremstilles inden for Unionen, skal en justering af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, kun foretages, såfremt den pågældende royalty direkte vedrører disse varer.

43 Det fremgår desuden af forordningens artikel 161, stk. 1, at når fremgangsmåden ved beregning af royalty- eller licensafgiftsbeløbet refererer til prisen på de indførte varer, formodes betalingen af denne royalty eller licensafgift at vedrøre de varer, der skal værdiansættes, medmindre det modsatte er bevist. Derimod fremgår det af nævnte forordnings artikel 161, stk. 2, at når royalty- eller licensafgiftsbeløbet beregnes uafhængigt af prisen på de indførte varer, kan betalingen af denne royalty eller licensafgift dog vedrøre de varer, der skal værdiansættes.

44 Det skal ligeledes bemærkes, at selv om toldkodeksudvalgets udtalelser ikke er retligt bindende, udgør de ikke desto mindre et vigtigt middel til at sikre, at toldkodeksen anvendes ensartet af medlemsstaternes toldmyndigheder, og kan som sådanne anses for vigtige bidrag til fortolkningen af toldkodeksen (dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

45 I denne henseende fremgår det af punkt 8 i kommentar nr. 3 (Toldværdigruppen) vedrørende royalties og licensafgifters betydning for toldværdien, som affattet af toldkodeksudvalget, at der er behov for at undersøge royalties og licensafgifters betydning for toldværdien ikke blot, når det er selve de indførte varer, der er licensaftalens genstand, men også når de indførte varer udgør komponenter af det produkt, licensen omfatter.

46 Det fremgår i øvrigt af kommentarens punkt 9, at når den »knowhow«, som overføres i henhold til en licensaftale, vedrører de indførte varer, skal eventuelle betalinger af royalty eller licensafgift herfor tages i betragtning med henblik på indregning i toldværdien. Til gengæld skal betaling af royalties og licensafgifter for levering af tjenesteydelser, såsom uddannelse af licenshaverens personale med henblik på fremstilling af produktet eller teknisk bistand inden for ledelse, administration, markedsføring eller regnskabsvæsen, ikke indregnes i toldværdien.

47 Endelig fremgår det af punkt 11 i nævnte kommentar, at det ved afgørelsen af, om en royalty vedrører de varer, som skal værdiansættes, ikke er udslagsgivende, hvordan royaltyen beregnes, men hvorfor den betales, dvs. hvad licenshaveren faktisk får til gengæld for betalingen. Hvor en indført komponent indgår i det produkt, licensen omfatter, kan betalingen af en royalty, baseret på indtjeningen ved salget af produktet, som licensen omfatter, helt eller delvis eller slet ikke vedrøre den indførte vare.

48 Den omstændighed, at fremgangsmåden ved beregning af royalty- eller licensafgiftsbeløbet ikke refererer til prisen på de indførte varer, men til prisen på det slutprodukt, som denne vare indgår i, udelukker derfor ikke, at denne royalty eller licensafgift kan anses for at vedrøre den nævnte vare.

49 Derimod gør den blotte omstændighed, at en vare indgår i et slutprodukt, det ikke muligt at konkludere, at de royalties eller licensafgifter, der betales til gengæld for, at der på grundlag af en licensaftale leveres knowhow til fremstillingen af dette slutprodukt, vedrører denne vare. Det kræves i denne henseende, at der er en tilstrækkelig nær forbindelse mellem disse royalties eller licensafgifter på den ene side og den pågældende vare på den anden side.

50 En sådan forbindelse foreligger, når den knowhow, der leveres i henhold til licensaftalen, er nødvendig med henblik på at fremstille de indførte varer. Den omstændighed, at denne vare er blevet designet specifikt til at indgå i det produkt, der er omfattet af licensen, uden at der er påtænkt nogen anden rimelig anvendelse, udgør et indicium i denne retning. Den omstændighed, at knowhow kun er nødvendig for færdiggørelsen af licensprodukterne, gør det derimod muligt at fastslå, at der ikke er en tilstrækkelig nær forbindelse.

51 I det foreliggende tilfælde påhviler det den forelæggende ret, som har enekompetence til at vurdere de faktiske omstændigheder i den sag, der er forelagt den, at efterprøve, om der foreligger en tilstrækkelig nær forbindelse mellem den knowhow, der er leveret i henhold til licensaftalen mellem Curtis Balkan og Curtis USA, og de indførte varer, og således at afgøre, om de royalties, som Curtis Balkan har betalt til Curtis USA, kan anses for at vedrøre disse varer i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c). Der skal i denne sammenhæng tages hensyn til alle relevante forhold, navnlig det retlige og faktiske forhold mellem de involverede personer.

52 Det skal tilføjes, at royalties kan vedrøre de varer, der skal værdiansættes som omhandlet i den nævnte artikel 32, stk. 1, litra c), selv om disse royalties kun delvist vedrører disse varer (jf. i denne retning dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 53 og domskonklusionen). Som det fremgår af toldkodeksens artikel 32, stk. 2, skal ethvert element, som lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, udelukkende baseres på objektive og målelige oplysninger.

53 Hvad angår den forelæggende rets spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 skal det bemærkes, at det følger af denne bestemmelse, at såfremt royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele eller komponenter, som tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen, skal der foretages en passende fordeling alene på grundlag af objektive og målelige oplysninger i henhold til den forklarende bemærkning i bilag 23 til kodeksens artikel 32, stk. 2.

54 Det skal for det første konstateres, at artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 ikke kan anses for et selvstændigt retsgrundlag for at justere toldværdien ved at tilføje royalties eller licensafgifter til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer.

55 Toldkodeksens artikel 32, stk. 3, fastsætter, at der ved fastsættelse af toldværdien intet må lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, hvis det ikke er hjemlet i denne artikel.

56 For så vidt angår royalties og licensafgifter udgør toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), hvis anvendelsesbetingelser er præciseret i artikel 157-162 i forordning nr. 2454/93, således det eneste retsgrundlag, der gør det muligt at justere toldværdien ved at tilføje royalties eller licensafgifter.

57 Ved at angive, at når royalties eller licensafgifter kun til dels vedrører de indførte varer, skal der foretages en passende fordeling alene på grundlag af objektive og målelige oplysninger, begrænser artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 sig således til at præcisere et krav, der følger af toldkodeksens artikel 32, stk. 3.

58 For det andet skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at denne bestemmelse ikke alene finder anvendelse, når royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele eller komponenter, der tilsættes varerne efter indførslen, samt når royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen, men ligeledes når royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele eller komponenter, der tilsættes varerne efter indførslen, såvel som arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen.

59 Som anført i denne doms præmis 57 præciseres det i artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93, at når royalties eller licensafgifter kun til dels vedrører de indførte varer, skal der kun foretages en passende fordeling på grundlag af objektive og målelige oplysninger.

60 En fortolkning af denne bestemmelse, hvorefter den ikke kan finde anvendelse på det tredje tilfælde, der er nævnt i denne doms præmis 58, ville imidlertid medføre, at når royalties eller licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele eller komponenter, som tilsættes varerne efter indførslen, eller vedrører ydelser eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen, vil der ikke kunne foretages en passende fordeling, idet der mangler objektive og målelige oplysninger, hvilket ville være i strid med det krav, der følger af toldkodeksens artikel 32, stk. 3, og som er nævnt i denne doms præmis 52, hvorefter ethvert element, som lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, udelukkende skal baseres på objektive og målelige oplysninger.

61 Hvad for det tredje angår spørgsmålet om, hvorvidt artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 2454/93 ligeledes finder anvendelse, når køberen betaler royalties eller licensafgifter til en tredjemand, der er særskilt i forhold til sælgeren, er det tilstrækkeligt at bemærke, at denne bestemmelse alene henviser til betalingen af »royalties eller licensafgifter«, uden at det præciseres, hvem disse royalties eller licensafgifter skal betales til.

62 Hvad angår den tredje betingelse, der er anført i denne doms præmis 39, hvorefter betaling af royalties eller licensafgift udgør en betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, fremgår det af Domstolens praksis, at denne betingelse er opfyldt, når betaling af royalties eller licensafgifter inden for rammerne af de kontraktretlige forbindelser mellem sælgeren eller en dermed forbunden person og køberen har en sådan betydning for sælgeren, at denne sidstnævnte ikke ville foretage salget uden denne betaling (jf. i denne retning dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 60).

63 I det foreliggende tilfælde var det selskab, som Curtis Balkan betalte royalties til, nemlig Curtis USA, a priori forskelligt fra de selskaber, som Curtis Balkan købte de i hovedsagen omhandlede varer af.

64 Artikel 160 i forordning nr. 2454/93 foreskriver i denne henseende, at når køberen betaler royalty eller licensafgift til tredjemand, anses de i den nævnte forordnings artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser ikke for at være opfyldt, medmindre sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen erlægger en sådan betaling.

65 Det fremgår af Domstolens praksis, at artikel 160 i forordning nr. 2454/93, kan finde anvendelse i en situation, hvor den »tredjemand«, til hvem royalties eller licensafgifter skal betales, og den af sælgeren »afhængige person« er én og samme person (jf. i denne retning dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 63-66).

66 Domstolen har ligeledes fastslået, at det – for at fastslå, om betalingen af royalties eller licensafgifter udgør en betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), under omstændigheder, hvor sælgeren af den vare, der skal værdiansættes, er særskilt i forhold til udstederen af licensen – er vigtigt i sidste ende at fastslå, hvorvidt den person, der er forbundet med sælgeren, er i stand til at sikre sig, at indførslen af varerne er betinget af betaling til denne af de pågældende royalties eller licensafgifter (jf. i denne retning dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 67 og 68).

67 I henhold til artikel 143, stk. 1, litra e), i forordning nr. 2454/93 anses personer for at være indbyrdes afhængige, hvis den ene af dem direkte eller indirekte kontrollerer den anden. I den forklarende bemærkning om toldværdi vedrørende denne bestemmelse, som findes i bilag 23 til denne forordning, præciseres det i denne henseende, at en person anses for at kontrollere en anden, når vedkommende, retligt eller faktisk, er i stand til over for sidstnævnte at pålægge forpligtelser eller udstede retningslinjer.

68 Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette var tilfældet for så vidt angår forholdet mellem Curtis USA og sælgerne af de i hovedsagen omhandlede varer. I denne forbindelse skal der således tages hensyn til de forhold, der er anført i kommentar nr. 11 (Toldværdigruppen) om anvendelsen af artikel 32, stk. 1, litra c), i toldkodeksen vedrørende royalties eller licensafgifter, som betales til tredjemand i henhold til artikel 160 i forordning nr. 2454/93, der er nævnt i denne doms præmis 13.

69 Hvad angår de omstændigheder, som den forelæggende ret har henvist til, hvorefter prisen på de indførte varer ifølge sælgerne ikke afhang af betalingen af de i hovedsagen omhandlede royalties, og at det ikke tilkom licensgiveren at kontrollere eller begrænse deres aktiviteter i forretningsmæssig henseende, kan disse omstændigheder ikke i sig selv udelukke, at betalingen af de nævnte royalties udgjorde en betingelse for salg, idet det afgørende spørgsmål, henset til alle relevante forhold, alene er, om salgsaftalerne i den form, der valgtes – og følgelig leveringen af varerne – havde fundet sted uden denne betaling eller ej.

70 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 i forordning nr. 2454/93, skal fortolkes således, at en forholdsmæssig del af de royalties, som et selskab betaler til sit moderselskab til gengæld for levering af knowhow med henblik på fremstilling af slutprodukter, skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for indførte varer under omstændigheder, hvor disse varer – blandt andre komponenter – er bestemt til at indgå i de nævnte slutprodukters sammensætning og erhverves af førstnævnte selskab hos sælgere, der er særskilte i forhold til moderselskabet, når

– disse royalties ikke er inkluderet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de nævnte varer

– de vedrører de indførte varer, hvilket forudsætter, at der er en tilstrækkelig nær forbindelse mellem disse royalties og varerne

– betalingen af royalties er en betingelse for salget af de nævnte varer, således at indgåelsen af salgsaftalen vedrørende de indførte varer og dermed levering heraf ikke ville have fundet sted uden denne betaling, og

– det er muligt at foretage en passende fordeling af disse royalties på grundlag af objektive og målelige oplysninger,

hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante forhold, og navnlig de retlige og faktiske forhold mellem køberen, de respektive sælgere og licensgiveren.

Sagsomkostninger

71 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Syvende Afdeling) for ret:

Artikel 32, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, skal fortolkes således, at en forholdsmæssig del af de royalties, som et selskab betaler til sit moderselskab til gengæld for levering af knowhow med henblik på fremstilling af slutprodukter, skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for indførte varer under omstændigheder, hvor disse varer – blandt andre komponenter – er bestemt til at indgå i de nævnte slutprodukters sammensætning og erhverves af førstnævnte selskab hos sælgere, der er særskilte i forhold til moderselskabet, når

– **disse royalties ikke er inkluderet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de nævnte varer**

– **de vedrører de indførte varer, hvilket forudsætter, at der er en tilstrækkelig nær forbindelse mellem disse royalties og varerne**

– **betalingen af royalties er en betingelse for salget af de nævnte varer, således at indgåelsen af salgsaftalen vedrørende de indførte varer og dermed levering heraf ikke ville have fundet sted uden denne betaling, og**

– **det er muligt at foretage en passende fordeling af disse royalties på grundlag af objektive og målelige oplysninger,**

hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante forhold, og navnlig de retlige og faktiske forhold mellem køberen, de respektive sælgere og licensgiveren.

Underskrifter